DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1641

od 13. srpnja 2018.

o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se dodatno utvrđuju informacije koje dostavljaju administratori ključnih ili značajnih referentnih vrijednosti o metodologiji koja se upotrebljava za utvrđivanje referentnih vrijednosti, unutarnjem preispitivanju i odobravanju metodologije te o postupcima bitnih promjena metodologije

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 ([1]), a posebno njezin članak 13. stavak 3. treći podstavak,

budući da:

(1) U članku 13. stavku 1. Uredbe (EU) 2016/1011 propisuje se da administrator referentne vrijednosti ili, ako je primjenjivo, obitelji referentnih vrijednosti objavljuje ili stavlja na raspolaganje ključne elemente metodologije na temelju koje utvrđuje referentnu vrijednosti ili, ako je primjenjivo, referentne vrijednosti u obitelji referentnih vrijednosti, pojedinosti o unutarnjem preispitivanju i odobravanju određene metodologije te postupke savjetovanja o bitnim promjenama u metodologiji i obavješćivanja korisnika o tim promjenama. U ovoj se Uredbi dodatno određuju informacije koje pružaju administratori u vezi sa svojim značajnim i ključnim referentnim vrijednostima. Ova se Uredba ne odnosi i ne primjenjuje se na administratore koji pružaju samo neznačajne referentne vrijednosti. Administratori koji pružaju i neznačajne i značajne i ključne referentne vrijednosti trebali bi postupati u skladu s ovom Uredbom za značajne i ključne referentne vrijednosti. ESMA može objaviti smjernice o istoj temi za administratore neznačajnih referentnih vrijednosti.

(2) Metodologije utvrđivanja referentnih vrijednosti vrlo su različite. Stoga bi ključne elemente navedene u ovoj Uredbi trebalo objaviti ili staviti na raspolaganje samo ako su relevantni za određenu referentnu vrijednost.

(3) Dva ključna elementa metodologije koja bi trebalo objaviti da bi se osigurala pouzdanost i točnost ključne ili značajne referentne vrijednosti jesu minimalna količina i minimalna kvaliteta ulaznih podataka koji su potrebni za primjenu metodologije i izračun. Osim toga, zbog primjene diskrecijskog prava pri njihovu određivanju povećava se ranjivost referentnih vrijednosti na manipulaciju. Stoga bi administrator radi smanjenja rizika manipulacije trebao u okviru ključnih elemenata svoje metodologije objaviti svoja jasna pravila o načinu i trenutku primjene diskrecijskog prava.

(4) Da bi mogli odabrati najprimjereniju referentnu vrijednost iz niza potencijalno odgovarajućih referentnih vrijednosti mogući korisnici trebaju informacije na temelju kojih će moći razumjeti što se referentnom vrijednošću mjeri, koji se ulazni podaci koriste i kako se odabiru, koje su sastavnice referentne vrijednosti, tko sudjeluje u prikupljanju podataka i izračunu referentne vrijednosti, kada i u kojoj se mjeri može iskoristiti diskrecijsko pravo, koja su ograničenja metodologije te kada bi se i kako referentna vrijednost mogla promijeniti.

(5) Da bi korisnici i mogući korisnici dobili dovoljno informacija o administratorovu postupku unutarnjeg preispitivanja metodologije, administrator bi trebao objaviti svoje politike i procedure koje se odnose na taj postupak, zajedno s detaljima o uključenim tijelima i relevantnim sustavima upravljanja u skladu s člankom 4. Uredbe (EU) 2016/1011.

(6) Da bi korisnici i mogući korisnici razumjeli način administratorova savjetovanja o predloženoj bitnoj promjeni ključne ili značajne referentne vrijednosti i obrazloženje takve promjene, administrator bi trebao objaviti određene informacije, među ostalim o tome kako će procijeniti učinak predložene promjene.

([1]) SL L 171, 29.6.2016., str. 1.

(7) U skladu s načelom proporcionalnosti, u ovoj se Uredbi izbjegava prekomjerno opterećenje administratora značajnih (za razliku od ključnih) referentnih vrijednosti time što im se omogućuje da objavu mogu ograničiti na manje elemenata ili objaviti manje detalja o određenim elementima svojih značajnih referentnih vrijednosti.

(8) Ova Uredba temelji se na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koje je Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala dostavilo Komisiji.

(9) Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala provelo je otvorena javna savjetovanja o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, analiziralo moguće povezane troškove i koristi te zatražilo mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala osnovane člankom 37. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

(10) Kako bi se postigla usklađenost s Delegiranom uredbom kojom se dodatno određuju elementi kodeksa ponašanja koji moraju izraditi administratori referentnih vrijednosti koje se temelje na ulaznim podacima doprinositeljâ, primjereno je odgoditi primjenu ove Delegirane uredbe za dva mjeseca,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

Ova Uredba ne odnosi se i ne primjenjuje se na administratore neznačajnih referentnih vrijednosti.

Članak 2.

Ključni elementi metodologije na temelju koje se određuje ključna ili značajna referentna vrijednost

1. Informacije koje administrator referentne vrijednosti ili, ako je primjenjivo, obitelji referentnih vrijednosti dostavlja u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2016/1011 obuhvaćaju najmanje sljedeće elemente ako su relevantni za tu referentnu vrijednost ili obitelj referentnih vrijednosti ili za ulazne podatke na temelju kojih su određene:

(a) definiciju i opis referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti te tržišnu ili gospodarsku stvarnost koja će se njima mjeriti;

(b) valutu ili drugu mjernu jedinicu referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti;

(c) kriterije na temelju kojih je administrator odabrao izvore ulaznih podataka koje je koristio pri određivanju referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti;

(d) vrste ulaznih podataka na temelju kojih je određena referentna vrijednost ili obitelj referentnih vrijednosti te prednost danu svakoj vrsti;

(e) sastav tijela doprinositelja te kriterije za članstvo u tom tijelu;

(f) opis sastavnica referentne vrijednosti u obitelji referentnih vrijednosti te kriterije njihova odabira i ponderiranja;

(g) sve minimalne zahtjeve za likvidnost sastavnica referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti;

(h) sve minimalne zahtjeve o količini ulaznih podataka te sve minimalne standarde kvalitete ulaznih podataka na temelju kojih je utvrđena referentna vrijednost ili obitelj referentnih vrijednosti;

(i) jasna pravila na temelju kojih se utvrđuje način i vrijeme primjene diskrecijskog prava pri određivanju referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti;

(j) je li u referentnoj vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti uzeto u obzir ponovno ulaganje dividendi ili kupona isplaćenih na temelju njihovih sastavnica;

([1]) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

(k) ako su izvjesne periodične promjene metodologije kojima se osigurava da referentna vrijednost ili obitelj referentnih vrijednosti i dalje bude reprezentativna za relevantnu tržišnu ili gospodarsku stvarnost:

i. sve kriterije na temelju kojih se određuje je li takva promjena potrebna;

ii. sve kriterije na temelju kojih se određuje učestalost takve promjene i

iii. sve kriterije na temelju kojih se u okviru takve promjene usklađuju sastavnice referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti;

(l) moguća ograničenja metodologije i detalje o metodologijama koje se primjenjuju u iznimnim okolnostima, među ostalim ako je tržište nelikvidno ili u razdobljima stresa, ili ako su izvori podataka o transakciji nisu nedovoljni, netočni ili nepouzdani;

(m) opis zadaća trećih strana koje sudjeluju u prikupljanju podataka za referentnu vrijednost ili obitelj referentnih vrijednosti ili za njihov izračun i puštanje na tržište;

(n) model ili metodu ekstrapolacije i sve interpolacije podataka o referentnim vrijednostima.

2. Administratori mogu odlučiti da će informacije iz stavka 1. točaka (m) i (n) objaviti ili staviti na raspolaganje samo za svoje ključne referentne vrijednosti.

Članak 3.

Detalji o unutarnjem preispitivanju i odobravanju metodologije

1. Informacije koje administrator referentne vrijednosti ili, ako je primjenjivo, obitelji referentnih vrijednosti dostavlja u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2016/1011 obuhvaćaju najmanje sljedeće:

(a) politike i postupke unutarnjeg preispitivanja i odobravanja metodologije;

(b) detalje o svim specifičnim događajima zbog kojih se provodi unutarnje preispitivanje, uključujući detalje o mehanizmima na temelju kojih administrator određuje je li metodologija provjerljiva i može li se pratiti;

(c) tijela ili funkcije u organizacijskoj strukturi administratora koji sudjeluju u preispitivanju i odobravanju metodologije;

(d) zadaće osoba koje sudjeluju u preispitivanju i odobravanju metodologije;

(e) opis postupaka imenovanja osoba koje sudjeluju u preispitivanju i odobravanju metodologije i njihova isključivanja.

2. Administratori mogu odlučiti da će informacije iz stavka 1. točaka (d) i (e) objaviti ili staviti na raspolaganje samo za svoje ključne referentne vrijednosti.

Članak 4.

Bitne promjene metodologije

1. Informacije koje administrator referentne vrijednosti ili, ako je primjenjivo, obitelji referentnih vrijednosti dostavlja u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. točke (c) članka 13. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/1011 obuhvaćaju najmanje sljedeće:

(a) opis informacija koje administrator objavljuje početkom svakog savjetovanja, uključujući zahtjev o objavi ključnih elemenata metodologije na koje bi, prema njegovu mišljenju, predložena bitna promjena mogla utjecati;

(b) administratorove standardne rokove za savjetovanja;

(c) okolnosti u kojima bi se savjetovanje trebalo obaviti u kraćem roku te opis postupaka za provedbu savjetovanja u kraćem roku.

2. Obrazloženje koje administrator dostavlja u skladu sa zahtjevima iz članka 13. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2016/1011 obuhvaća, među ostalim, informacije o tome bi li neuvođenje predložene bitne promjene bilo rizično za reprezentativnost referentne vrijednosti ili obitelji referentnih vrijednosti i njihovu primjerenost kao referentnih vrijednosti za financijske instrumente i financijske ugovore.

Članak 5.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 25. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. srpnja 2018.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER